

Na osnovu člana 10 stav 1 al. 2 Odluke o organizaciji i načinu rada lokalne uprave (Službeni list CG - opštinski propisi", br. 11/2023) a u skladu sa Programom podizanja spomen-obilježja u opštini Plužine („Službeni list Crne Gore-opštinski propisi“ br. 61/23), Sekretarijat za opštu upravu i društvene djelatnosti opštine Plužine, **p o d n o s i**:

N A C R T O D L U K E

o podizanju spomen-obilježja davanjem naziva javnim objektima ulicama i trgu u naselju Plužine

Član 1

Ovom odlukom podižu se spomen-obilježja davanjem naziva javnim objektima - ulicama i trgu u Plužinama po istaknutim ličnostima i značajnim istorijskim događajima, kako slijedi:

1. Ulica akademika dr Obrena Blagojevića;
2. Ulica dr Petra Žulovića;
3. Ulica akademika dr Vilotija Blečića;
4. Ulica Makarija Sokolovića patrijarha srpskog;
5. Ulica Pivskog proljeća 1943.
6. Ulica Sima Popovića;
7. Ulica arhimandrita Arsenija Gagovića;
8. Trg Vidoja Žarkovića;
9. Ulica Vula Adžića.

Član 2

Dosadašnje ulice koje su bile označene privremenim nazivima „Nova“ i ulice koje su dosad bile bez privremenih naziva, dobiće nazive iz člana 1 ove odluke.

Član 3

- **Ulica akademika dr Obrena Blagojevića**, prostire se duž dijela Magistralnog puta M-3 koji prolazi kroz Plužine, a počinje od izlaza iz tunela u Gojkovića Dolu, prolazi kroz naselja Gojkovića Do, Seoca, Madžarski kraj, iznad gradskog naselja i završava se kod benzinske pumpe u Plužinama, prolazeći kroz katastarske parcele br: 528/1 i 528/6.

Član 4

- **Ulica dr Petra Žulovića**, prostire se od uključenja sa magistralnog puta M3 iznad zgrade „A3“ (zgrada u kojoj se nalazi apoteka „Montefarm“), prolazi pored Zdravstvene stanice Plužine, zatim ispod zgrade CFSSI, iznad fabričkih zgrada do zgrade označene brojem 8, prolazeći kroz katastarske parcele br: 171/1, 172, 176/1 do 183/1.

Član 5

- **Ulica akademika dr Vilotija Blečića**, počinje od isključenja sa ulice Baja Pivljanina, prostire se ispod administrativne zgrade Parka prirode „Piva“, iznad administrativne zgrade MUP-a do zgrade vojnog odsijeka označene brojem 6 (sadašnja administrativna zgrada Službe zaštite i spašavanja i Komunalne policije i inspekcijske službe), prolazi kroz katastarsku parcelu broj: 95/1.

Član 6

- **Ulica Makarija Sokolovića, patrijarha srpskog** prostire se od Kružne saobraćajnice krak I faza I – počinje od Ulice Baja Pivljanina, ide iznad JU Obrazovnog centra (dječji vrtić), prolazi između sportskih

zgrada u ulici "Lazara Sočice", dalje ide prema restoranu Sočica, prolazi pored hrama Sv. Patrijarha Makarija Sokolovića i porodične kuće Adžića i završava se kod uključenja na krak II faza I kružne saobraćajnice, prolazeći kroz katastarske parcele 83/1, 68/4, 68/5, 67/2, 67/5, 63/5, 62/6, 31/5, 36/7, 36/8, 62/8, 62/4, 62/7, 40/21, 40/17, 39/5, 68/2, 65/2, 63/4, 67/3, 63/2, 40/18, 31/4 i 36/10.

Član 7

- **Ulica Pivskog proljeća 1943.** prostire se krakom II kružne saobraćajnice, počinje ispod imanja Adžića, nastavlja od završetka kraka I kružne saobraćajnice i ide dalje pored smještajnog kompleksa "Holiday", JU Obrazovnog centra (đački dom) i porodične kuće Simunovića, nastavlja dalje prema zgradi prosvjete, administrativnoj zgradi SRD "Bajo Pivljanin" (lovački dom) i završava se kod uključenja na Ulicu Baja Pivljanina - kod prilaza porodičnim kućama (ispod kuće Bajagića), prolazeći kroz katastarske parcele broj 36/8, 39/5, 35/1, 35/2, 34/3, 34/6, 40/19, 39/1, 26/1, 29/1, 39/2, 24/2, 18/2, 20/3, 15/3 i 20/1, 34/12, 20/4, 28/1, 27/1 i 27/2.

Član 8

- **Ulica Sima Popovića**, počinje od JU Obrazovnog centra (đački dom), nastavlja pored zgrade prosvjete i kuće Simunovića i završava se zaključno sa stambenom zgradom br. 11 (poslednja fabrička zgrada u nizu sa lijeve strane), prolazeći kroz katastarske parcele br: 30/1, 39/1, 26/1, 40/19 i 40/1.

Član 9

- **Ulica arhimandrita Arsenija Gagovića**, počinje od završetka ulice "Baja Pivljanina" kod prilaza porodičnim kućama (ispod kuće Bajagića) i nastavlja dalje do Gradca, prolazeći kroz katastarsku parcelu broj 529/1.

Član 10

- **Trg Vidoja Žarkovića**, obuhvata plato između JU Centra za kulturu, Samačkog hotela, Pošte Crne Gore i administrativne zgrade opštine Plužine, na katastarskoj parceli broj 95/1.

Član 11

- **Ulica Vula Adžića**, prostire se između stambenih zgrada označenih brojevima 11 i 13 (fabričke zgrade) prolazi pored malog sportskog terena na otvorenom i stambenih zgrada, nastavlja dalje prema porodičnim kućama Vukovića i Osmajića i završava se uključenjem na krak II faza I kružne saobraćajnice (ispod porodične kuće Radoševića), prolazeći kroz katastarske parcele broj 40/1, 25, 24/1, 20/2 i 18/1, 39/3 i 18/2.

Član 12

O realizaciji ove odluke staraće se Uprava za uređenje prostora, zaštitu životne sredine i saobraćaj.

Član 13

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore—Opštinski propisi“

Sekretarijat za opštu upravu i društvene djelatnosti

Broj: 019-05-107

Plužine, 09.02.2024. godine

OBRAZLOŽENJE

Pravni osnov

Pravni osnov za donošenje ove odluke sadržan je u sledećem:

Članom 1 Zakona o spomen-obilježjima („Sl. list CG“, br. 40/08, 40/11 i 02/17) propisano je da se Spomen-obilježjima trajno obilježavaju značajni događaji, čuvaju uspomene na istaknute ličnosti, njeguju ljudski ideali i kulturno-istorijske tradicije i odaje počast borcima za slobodu, civilnim žrtvama rata i masovnim stradanjima ljudi.

Članom 2 stav 1 Zakona o spomen-obilježjima propisano je da je spomen-obilježje spomen-objekat (spomen-groblje, spomen-kosturnica, spomenik, spomen-bista, spomen-ploča, spomen-kuća, spomen-dom, memorijalni muzej, zadužbinski objekat i dr.), koji izgledom, sadržajem, oznakama ili natpisom doprinosi trajnom očuvanju vrijednosti iz člana 1 ovog zakona, stavom 2 istog člana Zakona propisano je da se spomen-obilježjem smatra i naziv javne ustanove, javnog preduzeća, naselja i javnog objekta (ulica, trg, put, park, česma i dr.), ako simbolizuje vrijednosti iz člana 1 ovog zakona.

Odredbama člana 4 stav 1 tč. 2 Zakona propisano je da se značajnim događajem smatra događaj koji predstavlja važan datum u oslobodilačkim i antifašističkim težnjama crnogorskog naroda, dok je tč. 6 istog člana i stava propisano da se značajnim događajem smatra događaj koji je od posebnog značaja za određeno područje ili mjesto u Crnoj Gori.

Član 5 Zakona propisano je da se istaknutom ličnošću smatra lice koje je posebno zaslužno za državni, društveni, ekonomski, naučni ili kulturni razvoj Crne Gore ili određenog područja, odnosno mjesta u Crnoj Gori, čije djelo ima međunarodni istorijski, naučni, kulturni, humanistički ili sportski značaj, koje je bilo organizator ili istaknuti učesnik oslobodilačkog rata, ustanka ili pokreta, koje se posebno istaklo u borbi protiv fašizma,

Saglasno članu 8 Zakona spomen-obilježja se podižu u skladu sa programom podizanja spomen-obilježja, koji donosi Skupština opštine.

Program podizanja spomen-obilježja usvojen je na sjednici Skupštine opštine Plužine održanoj dana 21.12.2023. godine a objavljen je u „Službenom listu Crne Gore“ - Opštinski propisi broj 61/23.

Odredbama člana 9 stav 2 i 3 navedenog Zakona propisano je da se spomen-obilježje istaknutoj ličnosti ne može podići prije isteka roka od 20 godina od dana kada je lice umrlo a da se izuzetno, uz prethodnu saglasnost Vlade Crne Gore, spomen-obilježje istaknutoj ličnosti može podići prije isteka propisanog zakonskog roka.

Članom 14 stav 4 Zakona propisano je da spomen-obilježje davanjem naziva naselju ili javnom objektu može podići opština.

Članom 16 stav 1 Zakona o spomen-obilježjima propisano je da skupština opštine, u skladu sa Programom, uz prethodnu saglasnost nadležnog organa, donosi odluku o podizanju spomen-obilježja, dok je stavom 3 istog člana zakona propisano da odluku o podizanju spomen-obilježja davanjem naziva naselju ili javnom objektu, skupština opštine donosi na predlog ovlašćenog predlagača, u skladu sa zakonom i statutom opštine.

Odredbama člana 80 stav 1 tačka 2 Statuta Opštine Plužine („Službeni list CG-Opštinski propisi“, br. 39/18) propisano je da u vršenju izvršne funkcije predsjednik Opštine predlaže propise i druge akte koje donosi Skupština.

Članom 33 stav 1 tačka 2 i članom 36 Statuta Opštine definisano je da Skupština donosi propise i druge opšte akte kao i da u vršenju poslova iz svoje nadležnosti donosi statut opštine, odluke, rješenja,

Razlozi za donošenje odluke

Podizanje navedenih spomen-obilježja davanjem naziva ulicama i trgu u Plužinama ima za cilj da se oda počast istaknutim ličnostima i trajno sačuva uspomena na ličnosti i događaje koji su od značaja za opštinu Plužine i koji su svojim radom, djelima uticajem na zbivanja i samim zbivanjem ugradili sebe u Pivu.

- **Akademik dr Obren Blagojević** rođen je u Dulatu u državi Minesoti (SAD) 14. novembra 1912. godine. U vrijeme Balkanskih ratova porodica mu se vratila u Pivu iz SAD gdje je završio osnovnu školu (Goransko). Gimnaziju je završio u Nikšiću sa odličnim uspjehom. Upisao je Pravni fakultet u Beogradu gdje se istakao svojim naučnim radom za šta je dobio brojna priznanja i nagrade. Osnovne studije završio je 1935. godine. Zatim je nastavio svoje školovanje i nakon položenog ispita na doktorskom kursu iz ekonomsko-finansijske grupe nauka na Pravnom fakultetu dobio je stipendiju francuske Vlade. Studije nastavlja u Parizu (Sorbona) gdje aktivno radi na pripremi doktorske disertacije. Po povratku u Beograd odbranio je doktorsku disertaciju pod nazivom: „Sociološko objašnjenje i aktuelni značaj furijerizma“ 1940. godine.

Sve vrijeme Drugog svjetskog rata proveo je kao član Narodno-oslobodilačkog pokreta. Obavljao je razne partijske dužnosti a pred sami kraj rata bio je postavljen za povjerenika za finansije na ostrvu Vis. Rukovodio je poslovima iz oblasti bankarstva. Poslije rata obavljao je dužnosti pomoćnika saveznog ministra za finansije, bio je guverner Narodne banke FNRJ i imao značajan uticaj u izgradnji finansijskog, bankarskog i budžetskog sistema države. Zastupao je Jugoslaviju na godišnjim skupštinama Međunarodne banke za obnovu i razvoj i Međunarodnog monetarnog fonda u Londonu i Vašingtonu. Poslije pokretanja nastave na Beogradskom univerzitetu izabran je za predavača na Pravnom fakultetu. Krajem 1948. godine osuđen je od tadašnjih vlasti zbog navodne saradnje sa INFOBIRO-om zbog čega je u zatvorima bivše Jugoslavije (Goli otok, Bileća) proveo punih osam godina, preživljavajući pravu golgotu.

Nakon izlaska iz zatvora nastavio je da se bavi naučnim radom. Za dopisnog člana SANU (Srpske akademije nauka i umetnosti) izabran je 1974. godine a za redovnog 1981. godine. U članstvo CANU (Crnogorske akademije nauka i umjetnosti) izabran je 1991. godine. Nosilac je brojnih vojnih i civilnih odlikovanja, društvenih i naučnih nagrada i priznanja. Napisao je više knjiga od kojih se svojim značajem i književnim opusom ističu: Monografija Piva i Pivljani i autobiografska knjiga - Moj život. Preminuo je 30. novembra 2001. godine u Beogradu.

- **Dr Petar Žulović** rođen je 12.05 1944. u selu Stubica kod Plužina. Medicinski fakultet završio je u Beogradu.

Čitav svoj radni vijek proveo je radeći u zdravstvu (gotovo četiri decenije) kao ljekar specijalista interne medicine. Važno je napomenuti da je svoj život i radni vijek proveo u Pivi u zdravstvenoj ustanovi u Plužinama, gdje je svojim neospornim znanjem iz oblasti medicine i pomoći koju je pružao stanovnicima toga kraja nadaleko prevazišao okvire Opštine. Uvijek je bio na raspolaganju svim ljudima u Pivi a svojim medicinskim znanjem u vrlo skromnim uslovima nesebično je pomagao i ostavio trag kod svakog pivljanina.

Zbog svoje stručnosti i društvenog angažmana odlikovan je više puta. Godine 1977. odlikovan je Medaljom rada od strane Predsjednika SFRJ, od Osnovne organizacije saveza civilnih invalida rata Nikšić 1984. godine dobio je Povelju kao izraz priznanja za izvanredan doprinos u radu na ostvarivanju programskih zadataka saveza, ukazom Predsjedništva SFRJ odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem (1985.), od HE "Piva" povodom desetogodišnjice rada dobio je Plaketu za izuzetan doprinos u radu i razvoju preduzeća (1986.), nosilac je Zlatnog znaka za naročiti doprinos u jačanju uloge i izvršavanju zadataka Organizacije rezervnih vojnih starješina Jugoslavije 1999. godine, zbog svoje stručnosti od strane Ljekarske Komore Crne Gore 2008. godine dobio je Plaketu "Dr Branko Zogović" za poseban doprinos u radu i afirmaciji humanih načela profesije. Bio je poslanik u Skupštini Crne Gore od 1992.-1996. godine. Od Crvenog krsta Crne Gore posthumno je dobio medalju za izuzetan doprinos Crvenom krstu 2019. godine. Preminuo je 17. maja 2017. godine u Plužinama.

Odredbama člana 9 stav 2 Zakona o spomen-obilježjima propisano je da se spomen-obilježje istaknutoj ličnosti ne može se podići prije isteka roka od 20 godina od dana kada je lice umrlo. Stavom 3 istog Zakona propisano je da se spomen-obilježje može postaviti na zahtjev Vlade Crne Gore spomen-obilježje

Na osnovu prethodno citirane zakonske odredbe Opština Plužine je zatražila saglasnost Vlade Crne Gore za davanje naziva ulici po imenu dr Petra Žulovića prije isteka zakonskog roka. Zaključkom broj 07-041/23-2379/2 od 01.06.2023. godine data je saglasnost Vlade Crne Gore za podizanje spomen-obilježja prije isteka 20 godina od smrti istaknute ličnosti.

- **Akademik dr Vilotije Blečić** rođen je 17. jula 1911. godine u Seljanima, u Pivi. Osnovnu školu učio je u Gacku i Pljevljima. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu (biološka grupa) 1940. godine kada je izabran za asistenta na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Krajem avgusta 1943. godine stupio je u NOV u kojoj je ostao sve do 15. maja 1945. godine. Do decembra 1945. bio je načelnik u Ministarstvu prosvjete Crne Gore. Doktorsku disertaciju odbranio je aprila 1955. godine. U maju 1956. izabran je za docenta, a oktobra 1961. za vanrednog profesora i juna 1970. godine za redovnog profesora botanike Univerziteta u Beogradu. U svom naučnoistraživačkom radu bio je orijentisan na izučavanje problema iz fitocenologije, taksonomije viših biljaka i floristike. Učestvovao je na nekoliko naučnih kongresa u zemlji i na simpozijumu Internacionalnog društva za proučavanje vegetacije koji je održan u Trstu. Bio je član nekoliko međunarodnih naučnih društava. Objavio je oko 50 naučnih i stručnih radova i udžbenika i veći broj drugih publikacija o flori i vegetaciji a posebno o biljnim endemitima Crne Gore i Srbije. Dobitnik je Trinaestojulske nagrade Crne Gore i Oktobarske nagrade Grada Beograda. Nosilac je Ordena bratstva i jedinstva drugog reda, Ordena rada sa zlatnim vijencem i drugih odlikovanja. Za redovnog člana Društva za nauku i umjetnost Crne Gore (kasnije Crnogorske akademije nauka i umjetnosti) izabran je 6. marta 1973. godine. Umro je 7. oktobra 1981. godine.

- **Patrijarh srpski Makarije Sokolović** bio je arhiepiskop pečki i patrijarh srpski u vremenu od 1557. do 1571. godine. Obnovio je Srpsku patrijaršiju 1557. godine sa sjedištem u Peći i obezbijedio njeno priznanje i opstanak. Njegov brat ili bliži srodnik bio je turski veliki vezir Mehmed-paša Sokolović koji je imao zasluge za obnavljanje Pečke patrijaršije. Prostor patrijaršije obuhvatao je pored zemalja cara Dušana i Uroša Nemanjića još i područja Bačke, Banata, Baranje, Srema, Slavonije, Bosanske krajine, Bosne, Like, Krbave i Dalmacije i imao je više od četrdeset eparhija, među njima i novoosnovane: Trebinjsku, Požešku i dr. Pečka patrijaršija funkcionisala je do 1766. kada je ponovo ukinuta i taj prostor potčinjen Carigradskoj patrijaršiji. Patrijarh Makarije je od sultana dobio sve povlastice koje je imao carigradski patrijarh: upravljanje crkvenom imovinom, naplaćivanje crkvenih dažbina, nasljeđivanje imovine onih koji su umrli bez nasljednika, potvrđivanje pravila svih esnafskih organizacija, suđenje u bračnim sporovima i predmetima krivične prirode. Za vrijeme patrijarha Makarija obnovljeni su manastiri Banja kod Priboja, Gračanica, Studenica, Pečka patrijaršija, Budisavci na Kosovu. U manastirima je oživjela ikonopisačka, zlatarska i prepisivačka djelatnost. Umjetnost, književnost i cjelokupna srpska kultura doživljavaju tada svojevrstnu renesansu. Zbog bolesti povukao se sa trona 1571. godine a umro je 1574. godine. Njemu je posvećen Hram u Plužinama.

- **Pivsko proljeće 1943.** tokom V ofanzive desio se pokolj u Pivi kao nastavak IV ofanzive poslije bitke na Neretvi, jer su se na ovoj teritoriji durmitorskog sreza grupisale partizanske snage koje su prešle iz Bosne u Crnu Goru. Te 1943. godine Piva je imala svoje zlo proljeće. U svakom selu pivske Župe tih desetak dana juna bilo je po jedno stratište. 7. SS njemačka kaznena divizija "Princ Eugen" potpomognuta ustašama iz gatačkog sreza, ubila oko 1.290 Pivljana od čega 549 djece i omladine do 20 godina. Zbog broja stadalih u odnosu na broj stanovnika pokolj u Pivi 1943. godine često se naziva „Pivska krvava bajka“.

- **Simo Popović** je rođen 1. januara 1977. u Plužinama. Odrastao je u Crkvičkom Polju. U Plužinama je pohađao školu. U Vojsci Jugoslavije osposobio se za dužnost graničara. Slobodu otadžbine branio je kao redovni vojnik na Kosovu i Metohiji u stroju 53. graničnog bataljona, bataljona koji je branio najteži i najsuroviji dio

Albanije prema rejonu karaule Košare i karaule Morina. Smrtno ranjen rekao je majoru: „Majore, ja sam već mrtav, a ti spašavaj svoju glavu.“

Simo Popović je poginuo 11. aprila 1999. godine na potezu između karaula Morina i Košare u pokušaju da se njegov vod spoji sa vojnicima koji su branili rejon karaule Košare.

Posthumno je odlikovan Ordenom za zasluge u oblastima odbrane i bezbjednosti prvog stepena.

- **Arhimandrit Arsenije Gagović**, iguman manastira Pive, sin Jovanov, rođen u Kruševu u Pivi, na rijeci Komarnici koje je potopljeno usled izgradnje hidrocentrale, poznat u istorijskim izvorima, narodnoj pjesmi i predanju kao Arsenije Pivski ili hadži Arsenije zato što je dva puta putovao u Jerusalim, pouzdano je obnovitelj manastira Piva.

Godina njegovog rođenja nije utvrđena. U Pivski manastir došao je iz Hilandara 1788. godine i našao ga u žalosnom stanju, spaljena i prekrivena slamom. Za sudbinu Pivskog manastira, poslije izgradnje, ova je obnova (1790. - 1793.) bila najznačajnija. Za poduhvat obnove manastira Arsenije je organizovao ugledne pojedince i narod i imao podršku plemena Piva, Gacko, Rudine, Nikšić i Foča. Kad je obnovio manastir, otputovao je u Carigrad (1794) radi pribavljanja fermana za Pivu i sa puta se srećno vratio 1795. godine.

Arsenije je s puta donio 6 knjiga "Žitija svjatih" koja prilaže "u Svetouspenski manastir Pivu u moju očevinu", kako je svojeručno zapisao.

Obnova manastira, pribavljanje fermana i prilaganje knjiga potvrđuju da Arsenije Gagović od početka razvija pored duhovne, prosvjetnu i političku aktivnost i pokazuje tendenciju misije iz ovog, kako ga je sam nazvao, "opštenarodnog uspenskog manastira".

Zbog oslobodilačkih i prosvjetnih ciljeva Arsenije je putovao u Rusiju tri puta: 1786. godine iz Hilandara, 1803. i 1813. godine iz Pive; dva puta u Jerusalim 1786. i 1794. godine; u Carigrad 1792. i 1819. godine; u Rumuniju 1811. godine; u Sremske Karlovce 1803. godine; u Dubrovnik i Beč 1804. godine, dok je u Srbiji boravio češće.

Oslobodilačku misiju Arsenije Gagović je razvio i potvrdio u pripremanju Prvog srpskog ustanka, u organizovanju i predvođenju oslobodilačkog pokreta i borbi hercegovačkih plemena protiv Turaka, u dragocjenoj saradnji sa Karađorđem, Petrom I Petrovićem Njegošem, ruskim Sinodom, mitropolitom Stefanom Stratimirovićem, kao i u razvijenim diplomatskim kontaktima sa ruskim i francuskim konzulima, vojnim ličnostima i dr.

Njegova prosvjetna uloga takođe je značajna i raznovrsna, uvijek u tijesnoj vezi sa oslobodilačkom, tako da je u određenim trenucima izjednačavao važnost oslobađanja od turskih osvajača sa prosvjećivanjem naroda.

Ovakva ukupna aktivnost Arsenija Gagovića jasno dokazuje da je on bio umna glava, da je imao veoma razvijenu naprednu političku i patriotsku svijest, da je bio čovjek velike energije i čvrstih moralnih kodeksa. Stoga nije ni čudno što je Pivski manastir zahvaljujući arhimandritu Arseniju Gagoviću krajem XVIII i početkom XIX vijeka doživio vrhunac kao politički i slobodarski centar. Ubijen je 1817. godine.

- **Vidoje Žarković** rođen je 10. juna 1927. godine u selu Nedajno kod Plužina. Završio je Gimnaziju u Pljevljima a potom Višu vojnu pomorsku akademiju i Visoku školu političkih nauka u Beogradu. Kao mlad učestvovao je u Narodnooslobodilačkom pokretu, kao jedan od najmlađih boraca Prve proleterske udarne brigade.

Poslije oslobođenja Jugoslavije obavljao je visoke dužnosti u Jugoslovenskoj narodnoj armiji. Bio je član Političke uprave ratne mornarice Jugoslavije i politički komesar partije. Iz vojske odlazi 1965. godine i posvećuje se društveno-političkom radu. Tokom svog života obavljao je sledeće funkcije:

- Sekretar CKSK CG

- Predsjednik Izvršnog vijeća SR Crne Gore od 1967. do 1969. godine

- Predsjednik Narodne Skupštine SR Crne Gore od 1969. do 1974. godine

- Bio je član Predsjedništva SFRJ

- Predsjednik CK SK CG 1984.

- Predsjednik predsjedništva CK SK Jugoslavije od 25. juna 1985. do 29. juna 1986. godine.

U januaru 1989. godine nakon pada tadašnjeg crnogorskog rukovodstva (AB revolucija) podnosi ostavke na sve funkcije. Biran je za narodnog poslanika Savezne skupštine u više saziva. Bio je nosilac čina rezervnog kontraadmirala i nosilac je partizanske spomenice. Takođe, bio je nosilac i inostranih priznanja, među kojima je najveće – Orden Britanskog carstva u rangu velikog krsta. Tokom obavljanja visokih partijskih i državnih poslova svojim autoritetom uticao je da se Pivski kraj razvije u privrednom

Autor je dva književna djela: Stazama slobode i Moje viđenje Tita. Umro je 29. septembra 2000. godine u Parizu, sahranjen je u Beogradu.

- **Vule Adžić** starohercegovački i kasnije crnogorski junak, rođen je u Lisini 1829. godine. Godine 1853. odmetnuo se u uskoke i pošao za Moraču. Za junačko držanje u crnogorsko-turskom ratu 1862. godine dobio je od crnogorskog Knjaza Nikole Petrovića Obilića medalju, najveće vojničko priznanje tog vremena. Poslije tog rata zajedno sa Lazarom Sočićom, Milosavom Gagovićem i Nikolom Kulićem bio je juzbaša (kapetan) u Pivi sve do 1872. godine kada se ponovo odmetnuo u hajduke. Za vrijeme Veljeg rata (1875-1878. godine) bio je jedan od pokretača ustanka u Pivskom kraju. Poginuo je 30. oktobra 1875. godine u čuvenoj bici na Muratovici. Zbog njegovog junaštva i ratničkih vještina o njemu je u više navrata pisao Glas Crnogorca, koji je štampan na Cetinju.

Smatramo da se svi navedeni predlozi naziva ulica i trga odnose na ličnosti koje su svojim radom, djelima uticajem na zbivanja i samim zbivanjem ugradili sebe u Pivu i na taj način uticali i na živote njenih građana i da zaslužuju da im se na ovaj način oda počast i tajno sačuva uspomena, kao i značajne događaje koji su od velike važnosti za čitav Pivski kraj.

SEKRETAR

Sonja Cicmil s.r.